

HØRINGSNOTAT

Forslag om opphevelse av lov av 6. juni 2008 nr. 38 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova)

Innhold

1. Bakgrunn for og sammendrag av forslaget.....	1
2. Omstillingslovens bakgrunn og formål	2
3. Gjeldende rett.....	2
4. Forholdet til andre lover og avtaler mellom parter i næringslivet.....	3
5. Kostnader og gevinster i forbindelse med meldepliktordningen	4
6. Departementets vurderinger av omstillingsloven	4

1. BAKGRUNN FOR OG SAMMENDRAG AV FORSLAGET

Nærings- og fiskeridepartementet fremmer i dette høringsnotatet forslag om opphevelse av lov av 6. juni 2008 om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova).

Forslaget inngår som ledd i regjeringens forenklingpolitikk, der det arbeides med å redusere næringslivets kostnader blant annet gjennom fjerning av lover og forskrifter som pålegger næringslivet unødvendige administrative byrder. Det offentliges behov for kontroll må balansere bedre mot næringslivets behov for forenkling. I regjeringens politiske plattform for en regjering utgått av Høyre, Fremskrittspartiet, Venstre og KrF fremgår det at "Regjeringen vil fjerne unødvendig og foreldet lov- og regelverk, herunder fjerne omstillingsloven."

Omstillingsloven ble innført for å stimulere til dialog mellom nedleggingstruede virksomheter og lokale myndighetsorganer, og dermed sørge for omstilling og gi muligheter for videre drift av levedyktige bedrifter.

Det er Nærings- og fiskeridepartementet som har ansvaret for loven, men den nærmere oppfølgingen av bestemmelsene i omstillingsloven er lagt til fylkeskommunen. Det innebærer at det er fylkeskommunen som mottar melding om nedleggelse, og som har ansvaret for å gjennomføre drøftinger med berørte parter i henhold til lovens bestemmelser.

Etter departementets oppfatning er det usikkert om omstillingsloven har den tilsiktede effekten, herunder om den stimulerer til økt samlet verdiskaping, opprettholder og skaper lønnsomme arbeidsplasser samt bidrar til god omstillingsevne i norsk økonomi. Omstillingsloven ivaretar hensyn som allerede er ivaretatt i annet lovverk, og i det generelle arbeidet med å stimulere til lønnsom næringsutvikling. Etter departementets vurdering fungerer derfor ikke omstillingsloven etter sitt formål, og medfører unødige kostnader for

næringslivet. Næringspolitiske hensyn og regjeringens mål om opprydding i unødvendig og foreldet lovverk tilsier at omstillingsloven bør oppheves.

Nærings- og fiskeridepartementet mottar ikke rapporteringer om resultater av meldepliktsaker etter omstillingsloven, eller erfaringer og utfordringer knyttet til praktisering av loven. Departementet har derfor kommet frem til at det er behov for å gjennomføre en høring. For øvrig vises det til Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) Lov om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova).

2. OMSTILLINGSLOVENS BAKGRUNN OG FORMÅL

Lov om meldeplikt ved nedlegging av næringsverksemd (omstillingslova) ble lagt frem i Ot.prp. nr. 27 (2007-2008). Omstillingsloven trådte i kraft 1. juli 2008.

Innføring av omstillingsloven kan ses i lys av at lov 23. desember 1994 nr. 79 om erverv av næringsvirksomhet (ervervsloven) som regulerte bedriftserverv over en viss størrelse ble opphevet fra 1. juli 2002. Ervervsloven innebar en plikt til å sende melding om bedriftserverv over en viss størrelse til daværende Nærings- og handelsdepartementet. Bakgrunnen for at ervervsloven ble opphevet var bl.a. at den ble vurdert å være i strid med Norges forpliktelser etter EØS-avtalen. I 2006 ble det reist spørsmål om å innføre en ny lov innenfor EØS-avtalen rammer. Av Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) fremgår det at det ikke var aktuelt å innføre noen ny ervervslov, da det ikke ville være forenlig med Norges forpliktelser etter EØS-avtalen.

Formålet med innføringen av omstillingsloven var å lovfeste en meldeplikt til fylkeskommunen for nedleggingstruede bedrifter. Dette skulle fremme omstilling og dialog. Prosessen skulle sørge for dialog mellom virksomheter og ulike myndighetsorganer, og skulle ta sikte på å bedre muligheten for at levedyktige bedrifter kunne drive videre. Målet var å synliggjøre mulige alternativer til nedleggelse og å redusere de negative konsekvensene for de ansatte og det enkelte lokalsamfunn.

Omstillingsloven endret ikke på at det først og fremst er bedriftens eget ansvar å initiere og håndtere omstillinger. Valget av fylkeskommunene som meldingsmottaker og ansvarlig for oppfølgingsprosessen fikk bred tilslutning i høringsrunden. Fylkeskommunene ble valgt på bakgrunn av sitt regionale ansvar for nærings- og distriktpolitikken og ansvar for omstillingsarbeid på regionalt nivå.

3. GJELDENDE RETT

Omstillingsloven gjelder for all næringsvirksomhet med 30 ansatte eller flere, som vurderer nedleggelser.

Lovens virkeområde fremgår av § 2, som sier at alle bedrifter med 30 ansatte eller flere de siste 12 månedene er omfattet av loven. Etter § 3 plikter eieren av en nedleggingstruet bedrift å sende melding som beskrevet til fylkeskommunen. Lovens § 3 andre ledd bokstav a-g fastsetter nærmere innholdskrav til meldingen.

Fremgangsmåten for fylkeskommunens behandling av meldingen fremgår av § 5. På grunnlag av meldingen skal fylkeskommunen sammen med eiere, ledelse, de ansatte, kommunen, Innovasjon Norge, Arbeids- og velferdsetaten og eventuelt andre innkalle til et drøftingsmøte

for å vurdere tiltak for videre drift eller andre alternativer til nedleggelse av bedriften. I drøftelsene skal kompensasjonstiltak og omstillingsmuligheter for de ansatte være et tema. I samarbeid med det regionale virkemiddelapparatet skal muligheter for å finne nytt arbeid drøftes. Også muligheter for å etablere ny virksomhet i lokalsamfunnet skal være en obligatorisk del av drøftelsene.

En eventuell endelig beslutning om nedleggelse kan ikke treffes før denne prosessen er gjennomført. Bedriften kan ikke treffe endelig beslutning om nedleggelse før 30 dager etter at fylkeskommunen har mottatt melding, jf. § 4. Etter § 6 kan ikke eieren foreta rettslige eller faktiske disposisjoner som vesentlig svekker bedriftens verdi så lenge perioden etter § 4 løper. Dersom det er aktuelle alternativer til å legge ned bedriften, kan fylkeskommunen i særlige tilfeller forlenge denne perioden med inntil ytterligere 30 dager.

Omstillingslovens §§ 7 og 8 gir hjemmel for fylkeskommunen til å sanksjonere eventuelle overtredelser. Tvangsmulkt kan ilegges ved brudd på §§ 3, 4 og 6 eller forskrift eller enkeltvedtak fattet i medhold av disse., jf. § 7. Gebyr kan ilegges ved brudd på §§ 3 og 4, jf. § 8.

4. FORHOLDET TIL ANDRE LOVER OG AVTALER MELLOM PARTER I NÆRINGSLIVET

Lov 17. juni 2005 nr. 62 om arbeidsmiljø, arbeidstid og stillingsvern mv. (arbeidsmiljøloven) § 15-2 gir retningslinjer for drøftelser mellom arbeidsgiver og bedriftens tillitsvalgte der det er tale om nedleggelser som innebærer en masseoppsigelse. Etter aml. § 15-2 (1) anses oppsigelser for å være en masseoppsigelse når minst ti arbeidstakere sies opp innenfor en 30-dagersperiode. Det følger av aml. § 15-2 (2) andre setning at den nedleggingstruede virksomheten og de tillitsvalgte skal drøfte mulighetene for videre drift, herunder også mulighetene for de ansattes overtakelse av virksomheten.

Arbeidsmiljøloven § 15-2 (3) stiller krav til innholdet i melding mellom arbeidsgiver og tillitsvalgte. Kravene ligner eller omhandler noe av det samme som egenmeldingen etter § 3 i omstillingsloven. I tillegg henviser § 15-2 (3) til lov 10. desember 2004 om arbeidsmarkedstjenester (arbeidsmarkedsloven) § 8, som pålegger arbeidsgiver å sende lik melding til Arbeids- og velferdsetaten. Arbeids- og velferdsetaten skal benytte 30-dagersfristen til å finne løsninger på de problemer som de planlagte oppsigelsene reiser, jf. fjerde ledd. Arbeids- og velferdsetaten vil sammen med virksomheten kunne bidra til at overtallige raskt kommer i arbeid, slik at de slipper å bli arbeidsledige.

Arbeidsmiljølovens § 15-2 (2) andre setning ble tatt inn ved vedtakelsen av omstillingsloven for å koordinere omstillingslovens meldepliktordning med prosedyren etter arbeidsmiljøloven § 15-2. Det fremgår av Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) at hensikten var å redusere de administrative byrdene overfor næringslivet som omstillingsloven ville medføre. Departementet så for seg at identisk melding skulle sendes til både fylkeskommunen og Arbeids- og velferdsetaten, eller at Arbeids- og velferdsetaten skulle pålegges å videresende meldingen til fylkeskommunen.

Også hovedavtalen mellom LO og NHO 2014-2017 § 9-5 regulerer drøftelser mellom arbeidsgiver og tillitsvalgte om selskapsrettslige forhold. Bestemmelsen pålegger virksomhetens ledelse å gå inn i drøftelser med virksomhetens tillitsvalgte om mulig videre drift, eller de ansattes overtakelse av virksomheten. For øvrig vises det til at

arbeidsmiljøloven i kapittel 8 har regler om informasjon og drøfting med de tillitsvalgte av spørsmål av betydning for arbeidstakernes arbeidsforhold i virksomheter som jevnlig sysselsetter minst 50 arbeidstakere. Blant annet skal arbeidsgiver informere og drøfte beslutninger som kan føre til vesentlig endring i arbeidsorganisering eller ansettelsesforhold, jf. § 8-2 første ledd bokstav c, med sikte på å komme frem til en avtale, jf. § 8-2 tredje ledd siste punktum.

5. KOSTNADER OG GEVINSTER I FORBINDELSE MED MELDEPLIKTORDNINGEN

I Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) fremgår det at det var stor usikkerhet knyttet til beregning av kostnadene i forbindelse med meldepliktordningen og at flere faktorer ville spille inn. For det første ville det være vanskelig å skille mellom prosesser mellom bedrifter og myndigheter som vil oppstå som følge av meldepliktordningen, og dem som ville ha blitt satt i gang uansett. Det fremgår at det var usikkerhet knyttet til hvor mange bedriftsnedleggelse som faktisk ville bli meldepliktige hvert år. Det vises til at det var vanskelig å slå fast hvor lang tid hver enkelt bedrift faktisk vil bruke på utforming av meldingen. I proposisjonen ble det vist til at det var grunn til å tro at de ulike fylkeskommunene ville behandle meldingene ulikt. Det ble anslått at de årlige kostnadene for bedriftene ville utgjøre om lag 12 mill. kroner per år ved en grense på 30 ansatte. Kostnadene for fylkeskommunen ble anslått til vel 4 mill. kroner per år (2008).

Det fremgår videre av proposisjonen at det kunne være indirekte samfunnsøkonomiske virkninger av meldepliktordningen som ville være vanskelige å måle.

I Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) fremgår det at mye tydet på at prosesser mellom bedrifter og myndigheter i forbindelse med bedriftsnedleggelse skjedde ad hoc. En virkning av omstillingsloven kunne derfor være at prosesser rundt nedleggelse av bedrifter ble mer formaliserte og mer åpne. Bedriftene ble bedre forberedte og myndighetene bedre rustet til å håndtere en slik prosess. Det fremgår at de samfunnsøkonomisk gevinstene av å innføre meldepliktordningen primært var knyttet til at det ble større åpenhet i omstillingsprosesser.

I proposisjonen fremgår det videre at melding til myndighetene om planlagte bedriftsnedleggelse ville gi en rekke aktører bedre informasjon om omstillingsutfordringene på et tidligere tidspunkt. Tidlig varsling av et omstillingsproblem kunne føre til at det raskere ble satt i verk tiltak for å bidra til at ansatte kom over i alternativt arbeid. Det fremheves at dette ville redusere det samfunnsøkonomiske tapet ved arbeidsløshet. I proposisjonen ble det også vist til at offentlige meldinger etter den forslåtte omstillingsloven kunne bidra til å forenkle informasjonstilgang for potensielle investorer. I tillegg fremgår det av proposisjonen at loven kan bidra til en samfunnsøkonomisk gevinst når prosessen er med på å bringe frem nye potensielle eiere til hele eller deler av virksomheten.

6. DEPARTEMENTETS VURDERINGER AV OMSTILLINGSLOVEN

Nærings- og fiskeridepartementet mener at bestemmelsene i omstillingsloven i liten grad bidrar til oppnåelse av næringspolitiske mål. Vi kan ikke se at prosessene knyttet til loven kan være avgjørende for å hindre nedleggelse av bedrifter, produksjon og nedleggelse av arbeidsplasser. Det er også vanskelig å se at prosessen knyttet til omstillingsloven kan ha vært

avgjørende for investering i nedleggingsstruede bedrifter, etablering av nye bedrifter og/eller ny produksjon som ellers ikke hadde vært etablert.

Departementet er derfor i betydelig tvil om hvorvidt omstillingsloven bidrar til å stimulere den samlede verdiskapingen, opprettholde og skape lønnsomme arbeidsplasser og bidra til innovasjon i næringslivet og god omstillingsevne i norsk økonomi.

Nærings- og fiskeridepartementet vil likevel be om høringsinstansenes eventuelle synspunkter på omstillingslovens bidrag til næringspolitiske mål. Høringsinstanser kan her også gi innspill om hvorfor man anser at loven ikke bidrar til næringspolitiske mål.

Etter departementets vurdering er hensynene bak omstillingsloven i hovedsak ivaretatt i annet lovverk og i den generelle næringspolitikken. Departementet anser derfor at omstillingsloven bør avvikles, ut fra både næringspolitiske hensyn og forenklingshensyn.

Både arbeidsmiljølovens bestemmelser og bestemmelsene i hovedavtalen mellom NHO og LO, vil fortsatt gjelde om omstillingsloven oppheves. Bestemmelsene i arbeidsmiljøloven § 15-2 vil sikre at spørsmålet om videre drift generelt, og spørsmålet om de ansatte kan overta spesielt, blir satt på dagsordenen i en nedleggelsessituasjon. Retten til å drøfte overtagelse i henhold til arbeidsmiljøloven kan føre til konstruktive og gode prosesser internt i virksomheten og vil kunne berede grunnen for en eventuell overdragelse.

Arbeidsmiljøloven og Hovedavtalen dekker plikten til informasjon og drøftelser ved virksomhetsnedleggelse. Etter departementets vurdering tyder dette på at prosessen etter omstillingsloven ikke gir en merverdi ut over hva andre lovbestemte og avtalefestede ordninger innebærer. Mens omstillingsloven kun gjelder for nedleggelse, vil arbeidsmiljøloven § 15-2 og Hovedavtalens § 9-5 gjelde både ved nedleggelse og nedbemanning. Arbeidsmiljølovens § 15-2 har derfor også et videre virkeområde, da den aktualiseres ved oppsigelse av minst ti arbeidstakere, mens omstillingsloven bare er aktuell ved nedleggelse av bedrifter med minst 30 arbeidstakere.

Opphevelse av omstillingsloven vil etter departementets vurdering heller ikke svekke arbeidstakerrettighetene. Slik departementet ser det, vil omstillingsloven verken oppfylle eller dekke formål som er mer hensiktsmessig ivaretatt og innarbeidet gjennom andre ordninger. Vi kan dermed ikke se at loven har et eget selvstendig virkeområde som ikke allerede er ivaretatt i eksisterende lov- og avtaleregulering. Departementet kan derfor vanskelig se at omstillingsloven kan ha noen merverdi ved at meldeplikten og drøftelsesprosessen etter loven kan gi resultater som ikke kan oppnås minst like godt etter bestemmelser i arbeidsmiljøloven og hovedavtaler mellom parter i arbeidslivet.

Nærings- og fiskeridepartementet vil likevel be om innspill fra høringsinstansene som kan vise at det er oppnådd eventuelle vesentlige resultater som følge av omstillingsloven og som ikke kan oppnås gjennom bestemmelser i arbeidsmiljøloven og hovedavtaler mellom partene i arbeidslivet.

Det fremgår av forarbeidene til omstillingsloven at det ikke var hensikten med loven å gjøre inngrep i eiers/foretakets styringsrett. Det er bedriftseierne som ut fra forretningsmessige

vurderinger må beslutte om en bedrift bør nedlegges eller drives videre. Dette har ikke myndighetene kompetanse til å overprøve, og myndighetene verken bør eller skal gripe inn i slike bedriftsinterne vurderinger. Ofte er det slik at det allerede er startet en intern prosess i bedriften lenge før tidspunktet for å sende melding etter omstillingsloven er inntrådt. Prosessene etter omstillingsloven kan innebære at den interne prosessen stopper opp, i og med at bedriftseier i inntil 30 dager er avskåret fra å kunne gå videre og effektivere en beslutning om nedleggelse. På denne måten kan loven virke mot sin hensikt og forsinke prosesser og muligheter for effektiv omstilling.

Viktige oppgaver for virkemiddelapparatet er å stimulere til lønnsom omstilling og næringsutvikling. Omstillingsloven er således ikke en forutsetning for at virkemiddelapparat kan involvere seg i nedbemannings- og nedleggelsessituasjoner.

En forutsetning for å opprettholde omstillingsloven bør være at det kan påvises at den er nødvendig og dekker et reelt behov innenfor et lovtomt område. Vi kan ikke se at det er tilfellet når det gjelder omstillingsloven. Departementet er heller ikke kjent med at omstillingsloven har resultert i løsninger i en nedleggelsessituasjon som ikke også kunne vært gjennomført uten denne loven. Omstillingsloven fremstår derfor etter departementets syn som overflødig, og påfører næringslivet unødvendige kostnader.

Etter departementets oppfatning griper omstillingsloven inn i eiers/foretakets styringsrett uten at det er et klart og påviselig behov for det. Kostnadene for bedriftene ble i Ot.prp. nr. 27 (2007-2008) anslått til 12 mill. kroner for bedriftene og 4 mill. kroner for fylkeskommunene, noe som i dag tilsvarer omlag 20 mill. kroner i dagens kroneverdi. Det er samtidig betydelig usikkerhet knyttet til beregning av kostnadene ved meldepliktordningen, og flere faktorer kan spille inn. Departementet antar at de reelle kostnadene for bedriftene kan være vesentlig større bl.a. som følge av at omstillingsloven kan medvirke til å utsette nødvendig omstilling

Nærings- og fiskeridepartementet mottar gjerne innspill med nærmere informasjon og dokumentasjon om kostnader for bedrifter, fylkene og andre involverte aktører som har gjennomført drøftelsesprosesser i henhold til omstillingsloven. Departementet antar at det kan være vanskelig med presise anslag og samleanslag for årlige kostnader. Det er derfor for eksempel nyttig med identifisering av hvilke typer kostnader bedriftene har pådratt seg som følge av omstillingslovens bestemmelser, og som en ellers ikke ville ha hatt.

Det er viktig at rollen til det offentlige som politikktøver holdes atskilt fra bedriftens og eiernes rolle. Etter departementets syn verken kan eller bør myndighetene gjennom regulering forhindre bedriftsnedleggelse. Omstilling er både ønskelig og nødvendig og vil bidra til levedyktige bedrifter basert på forretningsmessige vurderinger. Det må legges til rette for dette gjennom incitament, ikke lovregulering.

Hovedmålet i regjeringens generelle næringspolitikk er størst mulig samlet verdiskaping i norsk økonomi innenfor bærekraftig rammer. Delmålene i den generelle næringspolitikken er effektiv ressursbruk av samfunnets ressurser, økt innovasjon og omstillingsevne og bedrifter som lykkes i internasjonale markeder. Et sentral oppgave er derfor å sørge for at departementets innsatsområder, virkemidler og lover departementet har ansvar for, bidrar til god måloppnåelse for hovedmålet og delmålene i næringspolitikken.

Omstilling ved at noen bedrifter legges ned og nye kommer til er avgjørende for å legge til rette for størst mulig samlet verdiskaping på sikt. I en økonomi som har tilnærmet full ressursutnyttning, er det vanskelig for nye bedrifter med høyere verdiskapingspotensial å tiltrekke seg arbeidskraft dersom bedrifter med lavere verdiskaping ikke avgir arbeidskraft. Det innebærer at noen bedrifter må kunne nedbemanne og trappe ned produksjon, og eventuelt også avvikle produksjonen, for å skape grunnlag for at andre bedrifter kan få utvikle seg.

Regjeringen er opptatt av at offentlige reguleringer ikke skal svekke norske bedrifters konkurransevne. Regjeringens forenklingsarbeid for næringslivet tar utgangspunkt i målet om å regulere på en samfunnsøkonomisk effektiv måte. Det innebærer at forenklingstiltakene ikke bare skal redusere næringslivets byrder, men også bidra til en effektiv bruk av våre samlede ressurser. Regelverket skal oppnå gitte mål til lavest mulig administrativ kostnad for næringslivet. Det innebærer at det bør sannsynliggjøres at loven på en treffsikker måte bidrar til effektiv ressursbruk og omstillingsdyktige bedrifter med god verdiskapingsevne.

Myndighetene verken kan eller bør instruere eiere av bedrifter til ikke å avvikle eller redusere produksjon med påfølgende nedbemanning. Bedrifter kan foreta nedbemanninger når det foreligger saklig grunn. Verken arbeidsmiljøloven og/eller hovedavtaler mellom partene i arbeidslivet setter begrensninger for slike nedbemanninger dersom de er saklig begrunnet. Saklig grunn må blant annet vurderes i lys av bedriftens generelle situasjon. Reduserte inntekter, overkapasitet, tilpasninger av kostnader til endret og skjerpet konkurranse, endringer i kunde- eller produktportefølje og redusert ordreinngang er eksempler på saklige grunner for at en bedrift kan foreta nedbemanninger. Det er således ikke krav om at bedriften skal gå med underskudd for å kunne nedbemanne.

Også ønsket om et større overskudd ved å realisere en mer rasjonell drift kan være en saklig grunn. Det må være den enkelte bedrift, dens ledelse og dens eiere som til enhver tid må gjøre nærmere vurderinger av hva som er saklig grunn for nedbemanninger og eventuell også avvikling av produksjon innenfor de rammebetingelser som gjelder.

Det er departementets vurdering at det er liten grunn til å tro at omstillingsloven har påvirkning på eiernes vurderinger og eventuelle beslutninger om nedleggelse av produksjon og av bedrifter. Det synes rimelig å legge til grunn at disse beslutningene tas på bakgrunn av forretningsmessige og markedsmessige vurderinger. Det fremstår som lite sannsynlig at omstillingsloven og drøftelsesprosessen knyttet til denne har bidratt til at eiere av bedrifter faktisk endrer sine vurderinger av det kommersielle grunnlaget for å videreføre produksjon ved bedrifter. I praksis gir loven liten eller ingen mulighet til å skille seriøse eieres kommersielle vurderinger og eventuelle beslutninger om nedleggelse av produksjon og bedrifter fra de mindre seriøse der bl.a. rimelige hensyn til de ansatte kan bli neglisjert. På denne bakgrunn er det departementets syn at omstillingsloven ikke bidrar til å hindre bedriftsnedleggelse.

Nærings- og fiskeridepartementet ber likevel om eventuelle synspunkter og dokumentasjon på om høringsinstansene kan sannsynliggjøre at drøftelsesprosessen etter omstillingsloven hindrer nedleggelse av produksjon og bedrifter eller har vært avgjørende for etablering av ny produksjon, nye bedrifter eller formidling av arbeidstakere til nytt arbeid som ellers ikke ville ha skjedd.
--

Departementets gjennomgang tilsier at det er overveiende argumenter for at loven ikke gir noen merverdi for realisering av næringspoliske mål eller kan bidra til videreføring av næringsvirksomhet eller arbeidsplasser som involverte aktører kunne oppnå gjennom andre prosesser. Det er departementets vurdering at loven bør avvikles. Departementet har likevel i sin gjennomgang skissert noen spørsmål til høringsinstansene og primært med sikte på en utsjekking av om omstillingsloven kan ha noen effekt som departementet ikke kan utlede.